

บทที่ 4

ผลการวิจัยแนวความคิดของสังคมไทย

จากการศึกษาวิจัยในส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดทางปรัชญาตะวันตกต่อกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ นั้น โดยใช้การวิจัยแบบเชิงพรรณนา ผลการศึกษาทราบว่า สิทธิมนุษยชนนั้นหมายถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ที่มีอยู่อย่างเท่าเทียมกันในความเป็นมนุษย์ ซึ่งหมายความถึงสิทธิของมนุษย์แต่ละคนหรือเรียกว่าสิทธิส่วนตัว หรือสิทธิของปัจเจกบุคคลอันพึงมีอยู่ในธรรมชาติ ที่จะมีชีวิต มีเสรีภาพ ที่จะแสวงหาความสุข หรือมีความเสมอภาคกันที่จะดำรงชีวิตที่ดี โดยที่ไม่มีผู้ใดมีสิทธิหรืออำนาจที่จะล่วงละเมิดได้ โดยมีนักปรัชญากลุ่ม สโตอิก เชื่อว่าสิทธิดังกล่าวตกอยู่กับทุกคนตลอดไป คนเป็นเจ้าของชะตากรรมของตนเอง ทอมัส ฮอบส์ กล่าวว่า ธรรมชาติสร้างให้คนเสมอภาคเท่าเทียมกันในความสามารถทางกายและใจ และหน้าที่ประการเดียวของรัฐและขององค์อธิปัตย์คือให้ความปลอดภัยแก่บุคคลสิ่งเหล่านี้มีอยู่เพื่อจุดประสงค์ของบุคคล จอห์น ล็อก มองสภาวะธรรมชาติคือสภาวะแห่งเสรีภาพอันสมบูรณ์โดยคนกระทำตามที่ตนเลือกภายในขอบเขตที่กฎธรรมชาติวางไว้ มองว่าเป็นสภาวะแห่งความเสมอภาคไม่มีใครมีสิทธิหรือเขตอำนาจมากกว่าผู้ใด คนเกิดมาเสมอภาคในสิทธิต่างๆที่ตนมีอยู่ เสมอเท่าเทียมกันในโอกาส และเป็นสิ่งที่เกิดติดตัวมาทุกคน คนในสภาวะธรรมชาติดึงถูกควบคุมด้วยกฎธรรมชาติซึ่งผูกมัดทุกคน และเหตุผลอันเป็นกฎนั้นสอนมนุษยชาติทั้งปวงซึ่งย่อมจะต้องเฝ้าหาว่า โดยที่เสมอภาคและเป็นอิสระกันทั้งหมดจึงไม่มีใครสมควรทำอันตรายผู้อื่นในด้านชีวิต สุขภาพ อิศรภาพ และทรัพย์สินสมบัติ หากการกระทำใดไม่เป็นการทำอันตรายต่อชีวิต สุขภาพ หรือทรัพย์สินของผู้อื่นแล้ว มนุษย์ย่อมมีสิทธิที่จะกระทำสิ่งนั้น ซึ่งผู้ปกครองทั้งหลายถูกผูกพันตามกฎธรรมชาติโดยมีหน้าที่ต้องยอมรับนับถือสิทธิ เช่นว่านั้นรัฐจะต้องอยู่ในขอบข่ายของกฎธรรมชาติ กฎธรรมชาติของล็อกไม่ได้เป็นคำบัญชาตามเจตนารมณ์ของพระเป็นเจ้าสำหรับมนุษย์ แต่เหตุผลของมนุษย์เป็นพรวิเศษจากพระผู้เป็นเจ้าช่วยให้มนุษย์มองเห็นความถูกต้องเป็นจริงของมัน กฎแห่งธรรมชาติของล็อกเป็นสิ่งไม่มีลายลักษณ์อักษร แต่เป็นความมีเหตุผลของมนุษย์เอง มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ทุกคนมนุษย์แต่ละคนจะเป็นผู้พิจารณาว่าการกระทำของตนนั้นเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรก็ตามละเมิดต่อกฎธรรมชาติหรือไม่ มนุษย์ในธรรมชาติภายใต้กฎแห่งธรรมชาติดึงมีสิทธิในชีวิต สิทธิในเสรีภาพ สิทธิในทรัพย์สิน มีความเสมอภาคกันในสิทธิความเป็นมนุษย์ รัฐบาลและกฎหมายไม่ได้เพิ่มอะไรให้กับสิทธิอันมีอยู่สมบูรณ์ในสภาวะธรรมชาติ สิทธิธรรมชาติกลายเป็นสิทธิทางกฎหมายซึ่งรัฐต้องบังคับใช้

ดังนั้นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นองค์การของรัฐได้กระทำต่อบุคคลซึ่งตกเป็นผู้ต้องหา สิทธิของผู้ต้องหาได้ถูกจำกัดโดยกฎหมายคือต้องถูกจับ

กุม คุณซัง ไม่สามารถมีอิสระเช่นเดิมซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้ต้องหาอันกฎหมายให้อำนาจไว้ ส่วนสิทธิอื่นของผู้ต้องหายังคงมีอยู่เช่นเดิมมิได้ถูกจำกัดหรือหายไป กรณีการแถลงข่าวหากเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมไม่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ แต่ก็ไม่มีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดหรือห้ามไว้ และจากการศึกษาในทางกฎหมายและคำพิพากษาฎีกาใกล้เคียงยังไม่แน่ชัดว่าการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาเป็นความผิดหรือไม่ การแถลงข่าวจะเป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลจึงยังคลุมเคลืออยู่ เนื่องจากการแถลงข่าวไม่ได้กระทำให้ผู้ต้องหาได้รับอันตรายหรือทรมานทางร่างกายอย่างชัดแจ้งส่วนทางจิตใจ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นลักษณะภายในของแต่ละบุคคล แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าการจับผู้ต้องหาซึ่งมีชีวิตจิตใจมานั่งแถลงข่าวต่อหน้าสื่อมวลชนจะไม่กระทบกระเทือนต่อความรู้สึกหรือจิตใจของผู้ต้องหา การมองข้ามไปหรือสรุปว่าสภาวะทางจิตใจของมนุษย์ไม่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองถึงขนาดนี้เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง และเมื่อแนวคิดทางปรัชญากล่าวไว้ว่ารัฐถูกผูกพันโดยกฎธรรมชาติมีหน้าที่ต้องยอมรับสิทธิเช่นว่ารัฐจะต้องอยู่ในขอบข่ายของกฎธรรมชาติซึ่งรัฐต้องบังคับใช้ รัฐมีเพื่อจุดประสงค์ของบุคคล เพื่อคุ้มครองบุคคลไม่ให้มีผู้ใดมาละเมิดรวมทั้งตัวรัฐเองด้วย ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นองค์กรของรัฐจึงมีเพื่อประสงค์ของบุคคลเช่นเดียวกัน การดำเนินการทั้งหลายของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเพื่อคุ้มครองสิทธิของมนุษย์ สิทธิของปัจเจกชน รวมทั้งสิทธิส่วนตัว ในชีวิต สุขภาพ อิศรภาพและทรัพย์สินสมบัติ ชีวิตในที่นี้ย่อมรวมถึงร่างกายและจิตใจ ซึ่งไม่สามารถแยกจากกันได้ อันมีทฤษฎีทางการแพทย์ปัจจุบันสนับสนุนว่าร่างกายและจิตใจไม่สามารถแยกจากกันได้โดยพบว่าการทำงานของหัวใจนั้นถูกควบคุมโดยสมอง และระบบประสาทอีกทอดหนึ่ง ผลลัพธ์อะไรที่เกิดต่อสมองหรือจิตใจ ก็จะมีผลโดยตรงมายังหัวใจหรือร่างกายอีกด้วย ดังนั้นการกระทำที่มีผลการกระทบต่อจิตใจ ก็คือการกระทำต่อร่างกาย เมื่อกฎหมายกำหนดเพื่อคุ้มครองมนุษย์ว่าการกระทำที่ได้รับอันตรายแก่กายเป็นความผิด การกระทำที่มีผลกระทบต่อสภาวะจิตใจก็คือการกระทำต่อร่างกายต้องได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกัน ดังนั้นการนำผู้ต้องหามาแถลงข่าวผลการจับกุมซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าจะไม่มีผลกระทบต่อสภาวะจิตใจ หรือสภาวะทางสังคมของผู้ต้องหาจึงเป็นการละเมิดสิทธิของมนุษย์อันมีอยู่อย่างสมบูรณ์ในสภาวะธรรมชาติตามแนวคิดทฤษฎีปรัชญาตะวันตก อย่างไรก็ตามสิทธิมนุษยชน สิทธิปัจเจกชน หรือเรียกว่าสิทธิส่วนตัวย่อมมีความเชื่อมโยงกับกฎหมายอย่างใกล้ชิด เพราะกฎหมายเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญที่มีไว้ป้องกันสิ่งที่มีคุณค่าซึ่งเรียกว่า “สิทธิ” การพิจารณา “สิทธิ” จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายหรือไม่ ทำให้ต้องประสบกับปัญหาต่างๆมากมาย ในสภาพสังคมที่ซับซ้อนนั้นแม้จะสันนิษฐานได้ว่า สิทธิส่วนตัวที่กฎหมายคุ้มครองก็ยังคงถูกจำกัดเมื่อมีผลประโยชน์แห่งสาธารณะเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น สิทธิส่วนตัว สิทธิของปัจเจกชน หรือสิทธิมนุษยชน มีขอบเขต

เพียงใดที่จะได้รับความคุ้มครองจึงต้องศึกษาสภาพความเป็นจริงในสังคมนั้นๆ เพื่อเป็นแนวทางหรือบรรทัดฐานที่สอดคล้องกับสังคม ซึ่งจะได้ศึกษาในส่วนต่อไป

จากการดำเนินการวิจัยในส่วนที่ 2 คือสำรวจทัศนคติของสังคมไทย สามารถแสดงให้เห็นผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของประชากรศึกษา
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิดของสังคมไทย ต่อการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจทั้งในกรณีความผิดที่มีเอกชนเป็นผู้เสียหายโดยตรง และกรณีรัฐเป็นผู้เสียหาย ว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ตามมุมมองของสังคมไทย

หลังจากดำเนินการทดสอบแบบสอบถามจำนวน 1,000 ชุด เพื่อทราบถึงทัศนคติของสังคมไทยในกรณีดังกล่าวได้รับตอบกลับมาจำนวน 968 ชุด (คิดเป็น 96.8%) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ พบว่า

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชากรศึกษา

จากการสุ่มตัวอย่างประชากรทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด เพื่อให้ได้ตัวแทนของสังคมไทย รวมจำนวน 968 คน ปรากฏรายละเอียดตามตาราง ดังต่อไปนี้

1.1 เพศ ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 เพศของกลุ่มประชากรศึกษา

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชาย	465	47.1
2. หญิง	510	52.7
3. ข้อมูลไม่ระบุเพศ	2	0.2
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยเป็นเพศชาย จำนวน 465 คน (47.1 %) เป็นเพศหญิง จำนวน 510 คน (52.7 %) ข้อมูลไม่ระบุเพศ จำนวน 2 คน (0.2 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

1.2 อายุ ได้แบ่งช่วงอายุของประชากรศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ อายุ 30 และต่ำกว่า 30 ปี, อายุมากกว่า 30 - 60 ปี, และ 60 ปีขึ้นไป ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 1.2

ตารางที่ 1.2 อายุของกลุ่มประชากรศึกษา

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 30 ปีลงไป	502	51.9
2. มากกว่า 30 - 60 ปี	460	47.5
3. มากกว่า 60 ปี	6	0.6
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 1.2 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 30 ปี โดยช่วงอายุ 30 ปีลงไป มีจำนวน 502 คน (51.9 %) ช่วงอายุมากกว่า 30 - 60 ปี มีจำนวน 460 คน (47.5 %) ช่วงมากกว่าอายุ 60 ปี มีจำนวน 6 คน (0.6 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

1.3 ระดับการศึกษา ได้แบ่งระดับการศึกษาเป็น 5 ระดับ คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 หรือเทียบเท่า, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 หรือเทียบเท่า, ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หรือเทียบเท่า, อุดมศึกษา-ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญาตรี ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 1.3

ตารางที่ 1.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มประชากรศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประถมศึกษาปีที่ 1-6 หรือเทียบเท่า	59	6.1
2. มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 หรือเทียบเท่า	71	7.3
3. มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หรือเทียบเท่า	152	15.7
4. อุดมศึกษา - ปริญญาตรี	601	62.1
5. สูงกว่าปริญญาตรี	85	8.8
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 1.3 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา - ปริญญาตรี โดยมีระดับการศึกษาประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 59 คน (6.1%) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 71 คน (7.3 %), ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 152 คน (15.7 %), ระดับอุดมศึกษา - ปริญญาตรี จำนวน 601 คน (62.1 %), ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 85 คน (8.8 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

1.4 อาชีพ ได้แบ่งกลุ่มอาชีพเป็น 7 กลุ่ม คือ กำลังศึกษา, รับราชการตำรวจ, รับราชการอื่น, พนักงานรัฐวิสาหกิจ, ประกอบกิจการส่วนตัว(เช่น ค้าขาย กสิกรรมเกษตรกรรม ฯลฯ เป็นต้น) และรับจ้าง (เช่น รับจ้างใช้แรงงาน ลูกจ้างบริษัท ห้างร้าน โรงงาน หน่วยงาน ฯลฯ เป็นต้น) , อาชีพอื่นๆ, ไม่ได้ประกอบอาชีพ ปรากฏตามตารางที่ 1.4

ตารางที่ 1.4 อาชีพของกลุ่มประชากรศึกษา

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กำลังศึกษา	89	9.2
2. รับราชการตำรวจ	66	6.8
3. รับราชการอื่น	182	18.8
4. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	94	9.7
5. ประกอบกิจการส่วนตัว ,รับจ้าง	506	52.3
6. อาชีพอื่นๆ	7	0.7
7. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	24	2.5
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 1.4 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพส่วนตัว และรับจ้างโดย เป็นผู้ที่กำลังศึกษาจำนวน จำนวน 89 คน (9.2 %) รับข้าราชการตำรวจจำนวน 66 คน (6.8 %) รับราชการอื่นจำนวน 182 คน (18.8 %) เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 94 คน (9.7 %) ประกอบกิจการส่วนตัว และรับจ้าง จำนวน 506 คน (52.3 %) อาชีพอื่นๆจำนวน 7 คน (0.7 %) ไม่ได้ประกอบอาชีพจำนวน 24 คน (2.5 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

1.5 ภูมิลำเนา ได้แบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ กรุงเทพมหานคร, ชุมชนเมืองในต่างจังหวัด (เช่นในเขตเทศบาล สุขาภิบาล), ชุมชนชนบทในต่างจังหวัด ปรากฏตามตารางที่ 1.5

ตารางที่ 1.5 ภูมิลำเนาของกลุ่มประชากรศึกษา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร	513	53.0
2. ชุมชนเมืองในต่างจังหวัด	235	24.3
3. ชุมชนชนบทในต่างจังหวัด	220	22.7
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 1.5 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษามีภูมิลำเนาพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 513 คน(53 %) มีภูมิลำเนาพักอาศัยอยู่ในชุมชนเมืองในต่างจังหวัด เช่น ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล จำนวน 235 คน (24.3%) มีภูมิลำเนาพักอาศัยอยู่ในชุมชนชนบทในต่างจังหวัด นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล จำนวน 220 คน (22.7 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด สรุปได้ว่าเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่างที่อยู่ในชุมชนเมือง 748 คน (77.3 %) อยู่ในชุมชนชนบท 220 คน (22.7 %)

1.6 ระดับรายได้ ได้แบ่งระดับรายได้เป็น 5 ระดับ คือ ยังไม่มีรายได้, ตั้งแต่ 10,000 บาทลงไป, 10,000 - 20,000 บาท, มากกว่า 20,000 - 40,000 บาท, มากกว่า 40,000 บาท ปรากฏตามตารางที่ 1.6

ตารางที่ 1.6 ระดับรายได้ต่อเดือนของกลุ่มประชากรศึกษา

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ยังไม่มีรายได้	110	11.4
2. 10,000 บาท ลงไป	290	30.0
3. 10,000 - 20,000 บาท	428	44.2
4. มากกว่า 20,000 - 40,000 บาท	105	10.8
5. มากกว่า 40,000 บาท	35	3.6
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 10,000 - 20,000 บาท โดยเป็นผู้ที่ยังไม่มีรายได้ เนื่องจากอยู่กับครอบครัว ยังไม่ประกอบอาชีพหรือเหตุอื่น มีจำนวน 110 คน (11.4%) ที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 บาทลงไป มีจำนวน 290 คน (30 %) มีรายได้มากกว่า 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 428 คน (44.2 %) มีรายได้มากกว่า 20,000 - 40,000 บาท จำนวน 105 คน (10.8 %) มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีจำนวน 35 คน (3.6 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

1.7 ประสิทธิภาพของประชากรศึกษา ได้แบ่งกลุ่มประชากรศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคย และกลุ่มที่ไม่เคยทราบหรือเห็นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจมาก่อน

ตารางที่ 1.7 แสดงประสิทธิภาพของกลุ่มประชากรศึกษาเคยเห็น ภาพข่าวกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ต้องหาได้และ นำมานั่งแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนจากสื่อต่างๆมาก่อนหรือไม่

ประสิทธิภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เคย	910	94.0
2. ไม่เคย	58	6.0
รวม	968	100.00

จากตารางที่ 1.7 จะเห็นว่ากลุ่มประชากรศึกษาเป็นผู้ที่เคยเห็นภาพข่าวกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ต้องหาได้และนำมานั่งแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนจากหนังสือพิมพ์ ข่าวโทรทัศน์และสื่ออื่นๆมาก่อน จำนวน 910 คน (94 %) เป็นผู้ที่ไม่เคยเห็นหรือไม่ทราบมาก่อน จำนวน 58 คน (6 %) ของจำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิดของสังคมไทย

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนระหว่างผู้ที่เห็นว่าการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจกรณีผู้ต้องหากระทำผิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชนเป็นผู้เสียหาย เป็นการละเมิด หรือไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กับผู้ที่เห็นว่าการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจกรณีผู้ต้องหากระทำผิดอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิดไม่มีเอกชนได้รับความเสียหาย (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิด หรือไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน คิดเป็นจำนวนเต็มของกลุ่มประชากรศึกษา และร้อยละ ปรากฏผลตามตารางที่ 1.8 และพบว่า

ตารางที่ 1.8 แสดงแนวความคิดของประชากรตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมไทย ต่อ
กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ

กรณีความผิดที่ผู้ต้องหาได้กระทำ	แนวความคิดของสังคมไทยต่อกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุม ผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ		
	จำนวนผู้ที่เห็นว่าการแถลง ข่าวเป็นการไม่ละเมิด สิทธิมนุษยชน	จำนวนผู้ที่เห็นว่ การแถลงข่าวเป็นการ ละเมิดสิทธิมนุษยชน	รวม
1. กรณีผู้ต้องหากระทำละเมิดต่อบุคคลอื่น มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหาย	885 คน (91.5 %)	83 คน (8.5 %)	968 คน (100%)
2. กรณีผู้ต้องหากระทำผิดที่กฎหมาย บัญญัติให้เป็นความผิดไม่มีเอกชน ได้รับความเสียหายเป็นความผิดต่อรัฐ	755 คน (78 %)	213 คน (22 %)	968 คน (100%)

และเนื่องจากในแบบสอบถามทดสอบในความเห็นหรือประเด็นเดียวกันมีคำถาม
5 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่งๆอาจตอบในประเด็นเดียวกัน (คำถาม 5 ข้อ) แตกต่างกันคือทั้ง
เห็นว่าเป็นการละเมิดส่วนหนึ่งและไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนส่วนหนึ่ง หากผู้ตอบแบบสอบ
ถามตอบส่วนไหนมากกว่าก็แสดงว่ามีแนวความคิดไปในส่วนนั้น ผู้ศึกษาจึงได้ใช้วิธีการกำหนด
ระดับคะแนนของความเห็นด้วยว่าการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจทุก
กรณีไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้ค่าเฉลี่ยเป็น 1.0 และความเห็นว่าการแถลงข่าวผลการ
จับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้ค่าเฉลี่ยเป็น 2.0 และนำผล
ข้อมูลจากแบบสอบถามคำนวณโดยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม SPSS ผลปรากฏตาม
ตารางที่ 1.9

ตารางที่ 1.9 แสดงผลค่าเฉลี่ยความเห็นของสังคมไทย และจำแนกตามตัวแปรต่างๆ

ตัวแปรอิสระ คือ สังคมไทย และจำแนกตามตัวแปรต่างๆ	กำหนดค่าเฉลี่ย 1 คือ ทศนะว่าการ แถลงข่าวทุกกรณี ไม่เป็นการละเมิด สิทธิมนุษยชน	ค่าเฉลี่ย(Mean)ของทศนะที่คำนวณได้ โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS จากกลุ่มประชากรศึกษา (ช่วงระหว่างค่า 1 - 2)			กำหนดค่าเฉลี่ย 2 คือทศนะว่าการ แถลงข่าวทุกกรณี เป็นการละเมิดสิทธิ มนุษยชน
		1.1	1.5	1.9	
1.กรณีผู้ต้องหากระทำละเมิดต่อบุคคลอื่น มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหาย					
สังคมไทย (ประชากรศึกษาทั้งหมด)	1	1.143			2
1.1 เพศ					
- ชาย	1	1.1658			2
- หญิง	1	1.1235			2
1.2 อายุ					
-ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา	1	1.1147			2
-ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 - 60 ปี	1	1.1743			2
-ผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	1	1.1333			2
1.3 ระดับการศึกษา					
-ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 หรือเทียบเท่า	1	1.1661			2
- มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 หรือเทียบเท่า	1	1.1577			2
- มัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 หรือเทียบเท่า	1	1.1592			2
- อุดมศึกษา - ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	1.1231			2
- สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	1.2282			2
1.4 อาชีพ					
- กำลังศึกษา	1	1.1213			2
- รับราชการตำรวจ	1	1.2697			2
- รับราชการอื่น	1	1.1780			2
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	1.1021			2
- กิจการส่วนตัว รับจ้างฯ	1	1.1289			2
- อาชีพอื่นๆ	1	1.0666			2
1.5 ภูมิลำเนา					
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	1	1.1446			2
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองในต่างจังหวัด	1	1.1430			2
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท	1	1.1400			2
1.6 ระดับรายได้					
- ผู้ยังไม่มีรายได้	1	1.1109			2
- มีรายได้ 10,000 บาทลงมา	1	1.1566			2
- มากกว่า 10,000 - 20000 บาท	1	1.1435			2
- มากกว่า 20,000 - 40000 บาท	1	1.1238			2
- มากกว่า 40000 บาท	1	1.1886			2

1.7 ประสิทธิภาพกรณีเคยทราบหรือพบเห็นการแก่งข่วนผลการจับกุมมาก่อน			
- ผู้เคยทราบหรือพบเห็นมาก่อน	1	1.1371	2
- ผู้เคยไม่ทราบหรือพบเห็นมาก่อน	1	1.2379	2
2. กรณีผู้ต้องหากระทำผิดที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิดไม่มีเอกชนได้รับความเสียหายเป็นความผิดต่อรัฐ			
สังคมไทย (ประชากรศึกษาทั้งหมด)	1	1.331	2
2.1 เพศ			
- ชาย	1	1.3605	2
- หญิง	1	1.3043	2
2.2 อายุ			
- ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา	1	1.2996	2
- ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 - 60 ปี	1	1.3643	2
- ผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	1	1.3333	2
2.3 ระดับการศึกษา			
- ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 หรือเทียบเท่า	1	1.2681	2
- มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 หรือเทียบเท่า	1	1.3352	2
- มัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 หรือเทียบเท่า	1	1.3250	2
- อุดมศึกษา - ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	1.3258	2
- สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1	1.4000	2
2.4 อาชีพ			
- กำลังศึกษา	1	1.2719	2
- รับราชการตำรวจ	1	1.4848	2
- รับราชการอื่น	1	1.3549	2
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	1.3426	2
- กิจการส่วนตัว รับจ้างฯ	1	1.3134	2
- อาชีพอื่นๆ	1	1.2666	2
2.5 ภูมิลำเนา			
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	1	1.3435	2
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองในต่างจังหวัด	1	1.3038	2
- ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท	1	1.3291	2
2.6 ระดับรายได้			
- ผู้ยังไม่มีรายได้	1	1.2873	2
- มีรายได้ 10,000 บาทลงมา	1	1.3103	2
- มากกว่า 10,000 - 20000 บาท	1	1.3388	2
- มากกว่า 20,000 - 40000 บาท	1	1.3848	2
- มากกว่า 40000 บาท	1	1.3714	2

2.7 ประสพการณ์กรณีเคยทราบหรือพบเห็นการแกล้งข่มขู่ผลการจับกุมมาก่อน			
- ผู้เคยทราบหรือพบเห็นมาก่อน	1	1.3284	๑
- ผู้เคยไม่ทราบหรือพบเห็นมาก่อน	1	1.3655	๒

จากตารางที่ 1.8 และ 1.9 ศึกษาวิจัยกลุ่มประชากรศึกษาทั้งหมด 968 คนและจำแนกตามตัวแปรต่างๆพบว่า

1. กรณีผู้ต้องหาได้กระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นมีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหาย (เช่น ในการกระทำผิดข่มขืนผู้อื่น ทำร้ายหรือฆ่าผู้อื่น ลักทรัพย์ ขโมยทรัพย์ผู้อื่น เป็นต้น)

ประชากรศึกษา จำนวน 885 คน (91.5 %) เห็นว่าการนำตัวผู้ต้องหามาแกล้งข่มขู่ผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย ไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหา

ประชากรศึกษา จำนวน 83 คน (8.5 %) เห็นว่าการนำตัวผู้ต้องหามาแกล้งข่มขู่ผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหา

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาทั้งหมด กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแกล้งข่มขู่ผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่ ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.143 เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่โน้มเอียงไปทางค่า 1 คือเห็นว่าการดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

จากนั้นจึงศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดลึก โดยการประมวลผลทางสถิติเกี่ยวกับตัวแปรอื่นๆ พบว่า

1.1 เพศ

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามเพศชายและหญิง กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแกล้งข่มขู่ผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

เพศชาย ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1658

เพศหญิง ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1235

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่าการดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างชาย

และหญิงก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้หญิงมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าชายซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.117$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

1.2 อายุ

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามช่วงอายุ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1147

ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 - 60 ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1743

ผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1333

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกระดับอายุโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือเห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่มีระดับอายุต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา มีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่ากลุ่มอายุอื่นซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0018$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

1.3 ระดับการศึกษา

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 หรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1661

มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 หรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1577

มัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 หรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1592

อุดมศึกษา - ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1231

สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.2282

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกระดับการศึกษาโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาช่วงอุดมศึกษา - ปริญญาตรี มีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาอื่นซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.074$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

1.4 อาชีพ

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามอาชีพต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

กำลังศึกษา	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1213
รับราชการตำรวจ	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.2697
รับราชการอื่น	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1780
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1021
กิจการส่วนตัว รับจ้างฯ	ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.1289
อาชีพอื่นๆ	ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.0666

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกอาชีพโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างกลุ่มอาชีพต่างๆ ก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอาชีพอื่นๆซึ่งไม่ได้ระบุ มีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0009$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

1.5 ภูมิลำเนา

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกภูมิลำเนาต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1446
ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองในต่างจังหวัด	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1430
ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1400

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ไม่ว่าอาศัยอยู่ในสังคมเมืองหรือชนบทโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่อยู่ในภูมิลำเนาที่แตกต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาในสังคมเมืองซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างไม่มีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.9758$ (ค่า F มากกว่า 0.5)

1.6 ระดับรายได้

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามผู้มีระดับรายได้ต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

ผู้ยังไม่มีรายได้	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1109
มีรายได้ 10,000 บาทลงมา	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1566
มากกว่า 10,000 - 20000 บาท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1435
มากกว่า 20,000 - 40000 บาท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1238
มากกว่า 40000 บาท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1886

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกระดับรายได้โน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่มีระดับรายได้ต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่ยังไม่มีรายได้อาจมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าผู้ที่รายได้ในระดับอื่นๆซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.3918$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

1.7 ประสบการณ์กรณีเคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหามาก่อน

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาสำหรับผู้ที่เคยและไม่เคยทราบหรือเห็นการแถลงข่าวตามสื่อต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดละเมิดต่อบุคคลอื่นอันมีเอกชน หรือบุคคลได้รับความเสียหาย เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาหรือไม่

ผู้เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อน	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.1371
ผู้ไม่เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อน	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.2379

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทั้งผู้ที่เคยและไม่เคยทราบหรือเห็นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจมาก่อน โนมเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างกลุ่มผู้เคยและไม่เคยทราบหรือเห็นการแถลงข่าวดังกล่าวตามสื่อต่างๆมาก่อน ก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยทราบหรือเห็นการแถลงข่าวมาก่อนมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าผู้ที่ไม่เคยทราบหรือเห็นการแถลงข่าวดังกล่าวมาก่อน ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0042$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

สรุปได้ว่าการที่ข้าราชการตำรวจนำผู้ต้องหามานั่งแถลงข่าวผลการจับกุม กรณี

ผู้ต้องหาได้ไปกระทำผิดในความผิดต่อบุคคลอื่นได้รับความเสียหาย มีเอกชนเป็นผู้เสียหาย ไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาในมุมมองของสังคมไทย

2. ในกรณีผู้ต้องหาได้กระทำผิดอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหาย รัฐเป็นผู้เสียหาย (เช่น ในการกระทำผิดเกี่ยวกับเสพยาเสพติด มียาเสพติดไว้ในความครอบครอง การเล่นการพนัน การค้าประเวณี เป็นต้น)

ประชากรศึกษา จำนวน 775 คน (78 %) เห็นว่าการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดต่อกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง ไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหา

ประชากรศึกษา จำนวน 213 คน (22 %) เห็นว่าการนำตัวผู้ต้องหามาแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดต่อกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหา

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาทั้งหมด กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่นั้น ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.331 เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่โน้มเอียงไปทางค่า 1 คือเห็นว่าการณื่อดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

จากนั้นจึงศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดลึก โดยการประมวลผลทางสถิติเกี่ยวกับตัวแปรอื่นๆ พบว่า

2.1 เพศ

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรเพศชายและหญิง กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่นั้น

เพศชาย ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3605

เพศหญิง ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3043

เห็นได้ว่าแนวความคิดของทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่โน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่าการณื่อดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างชาย

และหญิงก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้หญิงมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าชายซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0018$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

2.2 อายุ

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามช่วงอายุ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่นั้น

ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.2996

ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 - 60 ปี ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3643

ผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3333

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกระดับอายุโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือเห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่มีระดับอายุต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมามีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่ากลุ่มอายุอื่นซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0016$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

2.3 ระดับการศึกษา

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา ต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่นั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 หรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.2881

มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 หรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3352

มัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 หรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3250

อุดมศึกษา - ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3258

สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.4000

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกระดับการศึกษาโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาช่วงประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 มีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาอื่นซึ่งมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.1438$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

2.4 อาชีพ

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามอาชีพต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหาคณะทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่นั้น

กำลังศึกษา	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.2719
รับราชการตำรวจ	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.4848
รับราชการอื่น	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3549
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3426
กิจการส่วนตัว รับจ้างฯ	ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.3134
อาชีพอื่นๆ	ได้ค่าเฉลี่ย (Mean) = 1.2666

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกอาชีพโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่าการดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างกลุ่มอาชีพต่างๆก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีอาชีพอื่นๆซึ่งไม่ได้ระบุ มีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0002$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

2.5 ภูมิลำเนา

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกภูมิลำเนาต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหาคณะทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่นั้น

ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3435
ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองในต่างจังหวัด	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3038
ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3291

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ไม่ว่าอาศัยอยู่ในสังคมเมืองหรือชนบทโน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่าการดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่อยู่ในภูมิลำเนาที่แตกต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในชุมชนเมืองในต่างจังหวัดมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร และในชนบทซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.1975$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

2.6 ระดับรายได้

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาจำแนกตามผู้มีระดับรายได้ต่างๆ กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ กรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

ผู้ยังไม่มีรายได้	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.2873
มีรายได้ 10,000 บาทลงมา	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3103
มากกว่า 10,000 - 20000 บาท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3388
มากกว่า 20,000 - 40000 บาท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3848
มากกว่า 40000 บาท	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3714

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทุกระดับรายได้โน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างผู้ที่มีระดับรายได้ต่างกันก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่ยังไม่มีรายได้อาจมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิดมากกว่าผู้ที่รายได้ในระดับอื่นๆซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ค่า $F = 0.0557$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

2.7 ประสบการณ์กรณีเคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหามาก่อน

ผลการคำนวณทางสถิติของกลุ่มประชากรศึกษาสำหรับผู้ที่เคยและไม่เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวตามสื่อต่างๆมาก่อน กับการมองว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยรัฐกรณีการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหากระทำผิดกฎหมายอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด ไม่มีเอกชนหรือบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่

ผู้เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อน	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3284
ผู้ไม่เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อน	ได้ค่าเฉลี่ย(Mean) = 1.3655

เห็นได้ว่าแนวความคิดของส่วนใหญ่ทั้งผู้ที่เคยและไม่เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจมาก่อน โน้มเอียงไปทางค่า 1 คือ เห็นว่ากรณีดังกล่าวไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่อย่างไรก็ตามแนวความคิดที่สอดคล้องกันระหว่างกลุ่มผู้เคยและไม่เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวดังกล่าวตามสื่อต่างๆมาก่อน ก็มีน้ำหนักแนวความคิดที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อนมีแนวความคิดว่าไม่เป็นการละเมิด

มากกว่าผู้ที่ไม่เคยทราบหรือพบเห็นการแปลงข่าวดังกล่าวมาก่อน ซึ่งมีค่าความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ค่า $F = 0.0268$ (ค่า F น้อยกว่า 0.5)

สรุปทัศนะได้ว่าการที่ข้าราชการตำรวจนำผู้ต้องหามานั่งแปลงข่าวผลการจับกุมกรณีผู้ต้องหาได้ไปกระทำผิดในความผิดอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิดไม่มีบุคคลได้รับความเสียหายโดยตรง(รัฐเป็นผู้เสียหาย) ไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ต้องหาในมุมมองของสังคมไทย

จากผลการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลภาคสนามของกลุ่มประชากรศึกษาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นจำแนกตามตัวแปร พบว่า

1. เพศ

เพศชายเห็นว่าการแปลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เพศหญิงเห็นว่าการแปลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

2. อายุ

ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 ปีลงมา เห็นว่าการแปลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ผู้มีอายุตั้งแต่ 30 - 60 ปี เห็นว่าการแปลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ผู้มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป เห็นว่าการแปลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

3. ระดับการศึกษา

ผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 หรือเทียบเท่า เห็นว่าการแปลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

2.7 ประสบการณ์กรณีเคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหา
มาก่อน

ผู้เคยทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อนเห็นว่าการแถลงข่าวผลการจับกุม
ผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความเสียหาย
และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ผู้เคยไม่ทราบหรือพบเห็นการแถลงข่าวมาก่อน เห็นว่าการแถลงข่าวผลการ
จับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ทั้งกรณีผู้ต้องหากระทำความผิดอันมีเอกชนได้รับความ
เสียหาย และกรณีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

สรุปได้ว่า ไม่ว่าจะกลุ่มประชากรศึกษาจะมีอายุเท่าไร เพศอะไร จบการศึกษาแล้ว
หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาใด ประกอบอาชีพอะไร มีรายได้เท่าไร เป็นผู้ที่อยู่ในสังคม
เมืองหรือชนบท มีความแตกต่างทางสถานะอย่างไรก็ตาม ประชากรศึกษาในสังคมไทยมีแนว
ความคิดที่ไปในแนวทางเดียวกัน เป็นลักษณะค่านิยมเดียวกันของสังคมไทย คือ เห็นว่า
การแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาในทุกกรณีทั้งกรณีผู้ต้องหากระทำความผิดต่อบุคคลอันมีเอกชน
เป็นผู้เสียหาย และกรณีที่กระทำความผิดกฎหมายที่กำหนดให้เป็นความผิดไม่มีบุคคลได้รับความ
เสียหายโดยตรง (รัฐเป็นผู้เสียหาย) ของข้าราชการตำรวจไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือไม่
ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ต้องหาแต่ประการใด โดยสังคมไทยมองว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด
มาแล้วก็สมควรได้รับการลงโทษจากสังคมด้วยอีกส่วนหนึ่งนอกเหนือจากการลงโทษตามกฎหมาย
ซึ่งผู้ศึกษานำผลที่ได้จากการวิจัยภาคสนามในส่วนนี้ไปเปรียบเทียบกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แล้วพบว่า
ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ

1. การแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ เป็นการละเมิดสิทธิ
มนุษยชนตามแนวความคิดอุดมการณ์สิทธิมนุษยชน

2. การแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหา
กระทำละเมิดต่อบุคคลอื่นนั้น การแถลงข่าวนั้นเป็นประโยชน์ต่อมหาชน ไม่เป็นการละเมิดสิทธิ
มนุษยชนตามมุมมองของสังคมไทย

3. การแถลงข่าวผลการจับกุมผู้ต้องหาของข้าราชการตำรวจ ในกรณีผู้ต้องหา
กระทำผิดต่อกฎหมาย ไม่มีเอกชนเป็นผู้เสียหาย การแถลงข่าวนั้นไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม หรือ
มหาชน ไม่เป็นการละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนตามมุมมองของสังคมไทย

การที่กลุ่มประชากรศึกษามีความเห็น หรือทัศนคติดังที่กล่าวมาแล้วนั้น เนื่อง
จากสังคมไทยเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมระบบอาวุโส ผู้น้อยต้องเชื่อผู้ใหญ่ เด็กต้องเชื่อพี่และอยู่ใน
โอวาทของบิดามารดา ห้ามโต้แย้งหรือคัดค้าน ยอมที่จะอยู่ใต้อำนาจผู้เหนือกว่าถึงแม้ว่าบางสิ่ง
อาจจะไม่ถูกต้องก็ตาม สังคมไทยได้ปลูกฝังแนวความคิดดังกล่าวมาเป็นเวลาช้านาน ประชาชน

ส่วนใหญ่จึงมีแนวคิดยอมที่จะอยู่ใต้อำนาจรัฐ หรือผู้ใช้อำนาจรัฐ หากการกระทำของรัฐไม่เป็นการ
ล่วงละเมิดบุคคลอย่างชัดเจนตราบเท่าที่กฎหมายซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากสังคมตะวันตก นอกจาก
นั้น การให้การศึกษาก็ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสิทธิธรรมชาติ สิทธิปัจเจกบุคคล
สิทธิส่วนตัว สิทธิมนุษยชน ในสังคมไทยไม่ค่อยให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่ควร